

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cezar (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **T. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 września 2016 r.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania sądowego prawomocnie zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 września 2006 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. oraz art. 425 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 86 § 1 k.p.k., oraz art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1/wniosek pozostawić bez rozpoznania;

2/ kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego, w tym uiszczoną opłatą od wniosku, obciążyć T.S. i zasądzić od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa tytułem wydatków tego postępowania 20 (dwadzieścia) zł.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. akt II AKa (...) nie uwzględnił apelacji oskarżyciela publicznego i uznając ją za oczywiście

bezzasadną utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 września 2006 r. (sygn. akt IIIK (...)), którym m.in. T. S. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt. 4 k.k.

Wnioskiem z dnia 15 czerwca 2016 r. adw. M. K. działając na rzecz i w imieniu T. S. na podstawie art. 540 b § 1 k.p.k., art. 542 § 1 k.p.k., art. 544 § 1 k.p.k. i art. 545 § 2 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 listopada 2009 r. sygn. akt II AKa (...). W dalszej części podniósł, że powyższe orzeczenie zostało wydane w sytuacji, gdy oskarżony i jego obrońca nie zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy apelacyjnej, co skutkowało niemożnością wzięcia udziału w postępowaniu.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o pozostawienie wniosku bez rozpoznania, wskazując, że jest on niedopuszczalny, zważywszy na treść prawomocnego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Treść złożonego w tej sprawie wniosku o wznowienie postępowania sądowego obliguje Sąd Najwyższy do pozostawienia wniesionego wniosku bez rozpoznania. W postępowaniu wznowieniowym zgodnie z treścią art. 545 § 1 k.p.k. stosuje się m.in. przepisy art. 429 k.p.k., 430 § 1 k.p.k. oraz art. 425 § 3 k.p.k., a te nakładają obowiązek kontroli wniosku o wznowienie postępowania w zakresie tożsamym jak przy zwykłym środku zaskarżenia, z uwzględnieniem wszakże także tych warunków, które wynikają z przepisów rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego. Przedmiotem kontroli jest zatem nie tylko to, czy złożony wniosek spełnia wymogi ogólne przewidziane dla tego pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k.), czy pochodzi od osoby uprawnionej, ale także, czy wniosek zważywszy na jego kierunek jest w ogóle dopuszczalny. Dla oceny możliwości złożenia wniosku przez adw. M.K. należy przypomnieć, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. II AKa (...) utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego B. z dnia 21 września 2006 r., sygn. III K (...), którym to T. S. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu z powodu braku dowodów wskazujących na popełnienie przez niego tego czynu (por. zwłaszcza str. 16 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)). Zważywszy na

taką treść prawomocnego wyroku reprezentujący T. S. adwokat domagając się wznowienia postępowania zakończonych uniewinnieniem mandanta czyni to z naruszeniem normy zawartej w art. 86 § 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem obrońca może przedsięwziąć czynności procesowe jedynie na korzyść oskarżonego. Nie jest działaniem na korzyść T. S. domaganie się uchylenia prawomocnego orzeczenia, którym uniewinniono T. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z takiego właśnie, jak wskazano powyżej, powodu.

Co istotne, już sam wskazany przez wnioskodawcę przepis art. 540 b § 1 k.p.k. zakładający wyłącznie wnioskowy charakter skorzystania w tym trybie z instytucji wznowienia postępowania przesądza, że to nastąpić może jedynie na korzyść oskarżonego. Skoro zatem nie zostało wydane zarządzenie na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., to Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. pozostawił wniosek bez rozpoznania, jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania wznowieniowego wynika z treści art. 639 k.p.k.